

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:
I.Pf.20.359/2023/7.

A felperes:
Társaság a Szabadságjogokért Egyesület
1136 Budapest, Tátra utca 15/b.

A felperes képviselője:
Dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd
1137 Budapest, Szent István park 14. VI/3.

Az alperes:
PestiSrácok.hu Szerkesztősége
1036 Budapest, Lajos utca 126-130.
Az alperes képviselője:
Ferenczi Ügyvédi Iroda
1011 Budapest, Üllői út 120-122. IV. ép. 1. lph. 2. emelet 12.

A per tárgya:
sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:
Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:
35.P.20.876/2023/5.

A fellebbezést benyújtó fél:
alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a keresetet teljesen elutasítja.

Mellőzi a Media Vivantis Zrt.-t perköltség és illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket.

Megállapítja, hogy a meg nem fizetett 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes a Fővárosi Törvényszék által nyilvántartott civil szervezet.
- [2] A www.pestisracok.hu internetes oldalon 2023. február 13-án „Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az “efebofil” asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek” címen cikk jelent meg. A híryanag foglalkozik Bite Zsolt pedagógiai

asszisztenssel, aki egy 15 éves kiskorúval folytatott kapcsolatáról tett közzé a médiában több különböző videót és egyéb bejegyzéseket.

- [3] A híradás az alábbiakat tartalmazta:
- [4] „Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az "efebofil" asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek
- [5] Feljelentette az óbudai Krúdy Gyula Angol-Magyar Két Tanítási nyelvű Általános Iskola pedagógiai asszisztensét az egyik, iskolában tanuló diák szülője, miután kiderült, hogy a férfi egy privát csoportba invitált tinédzser fiúkat, akiket fotózni tanított, majd a chatszobában szexuális megjegyzésekkel bombázta többüket. Bite Zsolt a közösségi médiában is aktív, a YouTube, TikTok és Instagram-videóit krúdys diákok is követik, amikben az általános iskolásoknak nyíltan és plasztikusan propagálja a homoszexuális életmódot, de öngyilkosságra buzdító tartalmakat is megoszt. Nemrég pedig az iskola alsós diákjainak tartott szexuális felvilágosítást, ahol a szülők szerint az azonos neműek nemi életével traktálta a kicsiket. Az iskola tudhatott az asszisztens botrányos videóiról és kérték is, hogy szedje le ezeket, de alkotói szabadságra hivatkozva a kérésnek nem tett eleget. A szülők képviselői úgy vélik: az iskola megijedt a Bite mögött álló emberjogi szervezetektől, akikre többször is hivatkozott, hogy mögötte állnak, említve a Helsinki Bizottságot, az Amnesty Internationalt és a TASZ-t. Később azonban egy videóban helyesbített, hogy még nem ügyfele ezeknek a szervezeteknek. Korábban viszont munkaügyi vitákban a PDSZ is kiállt mellette – ami nem csoda, hiszen maga is tanártüntető –, de most próbálnak elhatárolódni tőle, ugyanis Bite azzal dicsekedett, hogy egy tizenöt éves fiúval “kavar”. Erről az elsőként a PS-en ismertetett videóról levélben feltett kérdéseinkre már azt állította a tanársegéd, hogy az csak egy TikTok live-os fantáziálgatás – bár a felvételen nagyon nem annak tűnik. A Krúdy vezetését sajnos nem tudtuk elérni, de a szülőknek küldtek egy pár soros üzenetet arról, hogy már vizsgálják az ügyet, addig a molesztálás gyanújába keveredett kollégát felfüggesztik”....
- [6] „PRIVÁT CSOPORT A FELSŐS FIÚKNAK
- [7] Bite egyébként fotós is a Krúdyban a szülők elmondása szerint, így nagyon könnyen tudott kapcsolatot teremteni a felsős fiúkkal, akiket fotózni tanított. Többeket közülük meghívott egy privát csoportba, ahol obszcén, szexuális megjegyzéseket tett rájuk, majd azzal zsarolta őket, hogy őt úgyis megvédi a jogvédő szervezetek – számolt be lapunknak az egyik szülő, aki szerint Bite azért is úszhatta meg eddig, mert az iskola félt a körülötte lévő jogi szervezetektől, hiszen több videójában is elmondta, hogy a Helsinki Bizottság és a TASZ is kiáll mellette. Az egyik szülő arról is informálta portálunkat, hogy állítólag az iskola, amikor felvette Bite Zsoltot, mint pedagógiai asszisztentst kapott egy levelet a TASZ-tól, amiben dicsérték őket, hogy milyen befogadó intézmény”.....
- [8] A felperes helyreigazítási kérelmének az alperes nem tett eleget.
- [9] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság – az előzetes kérelmében foglaltakkal egyezően – kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül a „Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az »efebofil« asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek” címen az alábbi URL-en: <https://pestisracok.hu/szexualis-uzeneteket-kuldott-a-budapesti-lmbtq-aktivista-pedagogiai-asszisztens-a-fiu-diakjainak-emiatt-pedig-felelnie-kell/> megjelent cikk címe alatt a tartalom felett mindaddig ameddig a cikk elérhető, eltávolítása esetén az URL-ről legalább 30 napon keresztül elérhető módon, valamint a www.pestisracok.hu oldal címlapján legalább 15 napig az eredeti cikk címével azonos betűtípussal és betűmérettel megjelenítve „valótlanul állítottuk, hogy a TASZ-nak bármilyen köze lenne Bite Zsolthoz” címmel, arról elérhetően tegye közzé az alábbi helyreigazítást:

„Helyreigazítás! A 2023.02.13. napján »Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az 'efebofil' asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek« címen megjelent cikkünk valótlanul állította, hogy a Bite Zsoltot foglalkoztató iskola levelet kapott a TASZ-tól. Ezzel összefüggésben valótlanul állította cikkünk azt is, hogy a TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását. A valóság ezzel szemben az, hogy a TASZ sosem küldött levelet a Bite Zsoltot foglalkoztató iskolának és a civil szervezet semmilyen formában nem támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását.”

- [10] Kérte továbbá az internetes hírportált üzemeltető Media Vivantis Zrt. perköltség viselésére kötelezését.
- [11] A felperes keresete jogalapját a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdésére hivatkozva jelölte meg.
- [12] Álláspontja szerint a következő közlések valótlan tényeket híresztelnek: “Többeket közülük meghívott egy privát csoportba, ahol obszcén, szexuális megjegyzéseket tett rájuk, majd azzal zsarolta őket, hogy őt úgyis megvédi a jogvédő szervezetek – számolt be lapunknak az egyik szülő, aki szerint Bite azért is úszhatta meg eddig, mert az iskola félt a körülötte lévő jogi szervezetektől, hiszen több videójában is elmondta, hogy a Helsinki Bizottság és a TASZ is kiáll mellette. Az egyik szülő arról is informálta portálunkat, hogy állítólag az iskola, amikor felvette Bite Zsoltot, mint pedagógiai asszisztentst kapott egy levelet a TASZ-tól, amiben dicsérték őket, hogy milyen befogadó intézmény.”
- [13] A kifogásolt sajtóközlemény tényként híreszteli, hogy levelet küldött a cikkben szereplő Bite Zsolt pedagógiai asszisztens munkáltatójának, az óbudai általános iskolának, amelyben az érintett foglalkoztatását támogatta. A közlés nem értéktétel, újságírói következtetés, hanem tényállítás függetlenül attól, hogy az újságíró egyébként a cikkben névtelenséget kérő szülő előadására hivatkozik, és az „állítólag” kifejezést is használja. A tényállítás nem kapcsolódik Bite Zsolthoz és az említett iskolához. A felperes nem küldött levelet a foglalkoztatónak. A cikkben szereplő személy megnyilvánulásával, szexuális irányultságával vagy cselekményeivel az írás megjelenését megelőzően semmilyen formában nem foglalkozott, foglalkoztatásának támogatásáról sem nyilvánult meg.
- [14] Az alperes a cikk megjelenését megelőzően nem kereste. Az alperes a reá irányadó szakmai gondossági követelménynek nem tett eleget, az érintett szereplőknek nem adott lehetőséget az állításokra való válaszadásra.
- [15] A szöveg tartalmi elemzésének részeként kiemelte, hogy a cikk több helyen – már a bevezető szövegben is – említi, hogy az említett asszisztenssel szemben korábban azért nem lépett fel az iskola határozottabban, mert mögötte áll több jogvédő szervezet, köztük a felperes is. Az írás utal Bite Zsolt saját elmondására, aki kifejezetten a jogvédő szervezetekre hivatkozva próbálta a „jogi” érveit alátámasztani. A sajtóközlemény egésze úgy értelmezhető, hogy Bite Zsolt a felperes jogi és elvi támogatásával rendelkezik.
- [16] Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [17] Előadása szerint a cikkben nem szerepel a helyreigazítási közleményben foglalt állítás. Ezért a cikk helyreigazítása sem kérhető megalapozottan, a kereset e része a jogalap mellett a ténybeli alapot is nélkülözi.
- [18] Kifejtette, hogy bár a felperes mind a helyreigazítási kérelmében, mind pedig a keresetében összemosza a helyreigazítani kért egyetlen állítást – mely szerint a cikkbeli iskola állítólag levelet kapott a TASZ-tól, melyben „dicsérték őket, hogy milyen befogadó intézmény” – az

állítás önmagában nem sértő, és még esetleges téves volta esetén is lényegtelen tévedés. A felperes esetleges támogatása egy tanár elhelyezkedésével kapcsolatban önmagában nem sértő.

- [19] Bite Zsolt felpereshez fűződő állítólagos kapcsolatát, és a felperes állítólagos támogatását az érintett jelentette ki nyilvánosan. Ennélfogva a felperes érvelését egy marginális közlésre felépítve próbál helyreigazítást elérni. Önmagában az a közlés, hogy a felperes állítólag küldött egy levelet a cikkben szereplő iskolának, nem lényeges állítás, így helyreigazítást nem alapol meg. Az alperes a cikkben megjelölte az információ forrását és az „állítólag” szó használatával azt is érzékeltette az olvasókkal, hogy erre vonatkozóan kizárólag a cikkben megjelölt forrástól származó információval rendelkezik.
- [20] Nem szolgálja a közérdeket és nem felel meg a sajtó-helyreigazítás társadalmi rendeltetésének, ha a kiskorúak szellemi és erkölcsi fejlődését károsító magatartásról folyó társadalmi-közéleti vitával kapcsolatos, valós tényeket közlő cikk hitelességét a jogvédő szerepet betöltő civil szervezet felperes egyetlen lényegtelen közlés helyreigazításával kívánja aláásni.
- [21] Megítélése szerint a sajtószabadság aránytalan korlátozását valószínűsítené meg, amennyiben az újságírók még ilyen formában sem számolhatnának be a tudomásukra jutott információkról, tekintettel arra, hogy 2023-ban, az internet világában az olvasók rendelkeznek olyan médiafogyasztási tapasztalattal, hogy a közbeszéd és társadalmi vita kérdéseiben több forrásból, több rétegű információhoz juthassanak és azt megfelelően értékelni tudják.
- [22] A felperesnek is módjában állt volna nyilvános sajtóközleményben elhatárolódni Bite Zsoltnak a felperes állítólagos támogatására vonatkozó állításaitól. E közleményt a felperes mind a saját felületein, mind pedig a sajtóorgánumoknak való megküldéssel el tudta volna juttatni akár a pestisracok.hu olvasótábornál szélesebb közönséghez, nagyobb nyilvánossághoz is. A felperes azonban mindmáig nem határolódott el nyilvánosan Bite Zsolt állításaitól, így azon kijelentésétől sem, hogy őt képviseli és támogatja. Ennek fényében nem releváns, megalapozatlan és indokolatlan azon tény látványos helyreigazításának követelése, hogy a felperes levelet küldött-e vagy sem az iskolának.
- [23] Kérte annak figyelembevételét, hogy a cikk nem szerepelt 15 napig a pestisracok.hu hírportál címlapján, így a helyreigazítási közlemény 15 napon keresztül, címdalra történő közzététele sem kérhető jogszerűen.
- [24] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett www.pestisracok.hu honlapon a 2023. február 13. napján „Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az “efebofil” asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek” című cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; valamint a www.pestisracok.hu kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként „Helyreigazítás: Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az “efebofil” asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek című cikkel kapcsolatban» címmel tegyen közzé felhívást, és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt:
- [25] „Helyreigazítás! A 2023.02. február 13. napján <Mélyen felháborodtak a krúdys kisdíákok szülei, amiért az “efebofil” asszisztens obszcén órát tarthatott a gyerekeknek> címen megjelent cikkünk valótlanul állította, hogy a Bite Zsoltot foglalkoztató iskola levelet kapott a TASZ-tól valamint, hogy a TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását.”
- [26] A kereset ezt meghaladó részét elutasította.
- [27] Kötelezte a Media Vivantis Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000

forint perköltséget, továbbá az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

- [28] Ítéletének indokolásában idézte az Smtv. 12. § (1) bekezdésében, Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) *I. cikk* (3) bekezdésében, a *IX. cikk* (1) bekezdésében, a Pp. 496. § (1) bekezdésében, a PK 14. és 15. számú állásfoglalásban, a 7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [39-40], [42] és [45] és [49-50] bekezdésében foglaltakat, utalt továbbá a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat Indokolása [33]-[34] bekezdéseinek tartalmára.
- [29] Abból indult ki, hogy a cikk a kiskorúak szellemi és erkölcsi fejlődését károsító magatartásról folyó társadalmi-közéleti vitával foglalkozott, ezért közérdeklődésre számot tartó kérdést tárgyalt.
- [30] Az idézett alkotmánybíróági határozatban írt szempontrendszernek megfelelően elsőként abban foglalt állást, hogy a helyreigazítani kért közlemény tényállításnak tekintendő.
- [31] Logikai összefüggést állított fel a ké sérelmezett közlés között (ha a felperes nem küldött levelet a Bite Zsoltot alkalmazó iskolának, akkor fel sem merülhet a támogatás kérdése). Megállapította, hogy a per tárgyává tett közlés ténylegesen arról szól, hogy a felperes támogatta Bite Zsoltnak a foglalkoztatását, akkor is, ha az írás szó szerint nem így fogalmaz.
- [32] Az elsőfokú bíróság nem tartotta lényegtelen körülménynek a levélküldés tényére vonatkozó állítást. A felperes ugyanis emiatt vált az ügy aktív szereplőjévé. A perfelvételi tárgyaláson maga az alperes állította, hogy a szülők tartottak a retorzióktól, mivel azt hitték, hogy a jogvédő szervezetek állnak Bite Zsolt mögött.
- [33] Jelentőséget tulajdonított az alperes nyilatkozatának, amely szerint nem vitatta, hogy az adott esetben a közlés valóságáról nem kísérelt meg meggyőződni, bár arra módja lett volna.
- [34] Az alperes bizonyítási indítványának teljesítését azzal az indokkal mellőzte, hogy a sajtószervet az Smtv. 10. §-a alapján a hiteles, pontos tájékoztatás kötelezettsége terheli. Ennek megfelelően kell tudósítania azokról a hírekről, amelyekről nem közvetlen forrásból értesült, vagy pedig közvetetten szerzett róla tudomást, ebben teljesen egységes a bírói gyakorlat. Eszerint a sajtószerv felelőssége fennáll abban az esetben is, amennyiben a sajtószerv a valótlan állítás közlését mások vélekedésére, illetőleg értesülésre alapozza.
- [35] A tanúbizonyítási indítvány vonatkozásában kifejtette, hogy a sajtószervnek – a Pp. 495. § (2) bekezdés *c)* pontja alapján – már az előzetes eljárás során, a helyreigazítás közzétételének megtagadásakor tudomással kell bírnia azokról a tényekről, bizonyítékokról, amelyekre hivatkozni kíván. A sajtó-helyreigazítás különleges személyiségvédelmi eszköz, a bíróság a per minden szakaszában a Pp. 500. § (1) bekezdése alapján soron kívül jár el a megfelelő jogvédelmi cél biztosítása érdekében. Ezt a bíróságnak a bizonyítási indítványok alkalmasságának vizsgálata során is érvényre kell juttatni.
- [36] Hangsúlyozta, hogy többször is felhívta az alperest az általa indítványozott tanúvallomás bizonyításra való alkalmasságával kapcsolatos nyilatkozattételre az alperes azonban csupán a forrásvédelemre hivatkozott. A tanú kihallgatásának indítványozása nem pótolhatja az alperes lényeges tények állítására és a nyomban történő cáfolatra vonatkozó kötelezettségének teljesítését. A bíróság a perkoncentráció, a felek eljárás támogatási kötelezettsége, valamint a peranyag szolgáltatási kötelezettség elve és a Pp. 496. § (1) bekezdése szerinti speciális szabályok összevetése alapján azt állapította meg, hogy a bizonyítási indítvány nem teljesíthető.
- [37] A valóság közlésére vonatkozó kérelmet pedig azért utasította el, mert a felperes nem bizonyította, hogy az iskolának soha nem írt levelet.

- [38] A helyreigazító közlemény szövegének meghatározásakor a PK 15. számú állásfoglalás szem előtt tartásával járt el. Kiemelte, hogy az írás az internetes sajtótermék kezdőoldalán is megjelent figyelemfelhívó szándékkal, ezért a sérelmet szenvedett fél igényt tarthatott a helyreigazítás főoldalon történő megjelenésére.
- [39] A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése, a 82. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése és a 499. §-a alapján, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) és (2) bekezdése szerint rendelkezett.
- [40] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett.
- [41] Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az elsőfokú bíróság által mellőzött tanúbizonyítás lefolytatása alapján a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.
- [42] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet mind az anyagi, mind az eljárási jogi rendelkezéseket sérti.
- [43] Előrebocsátotta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében olyan alkotmánybírósági határozatokra is hivatkozott, amelyekre a felek egyike sem. A helyreigazítani kért mondat állítás-jellege sem volt vitás a felek között. A Pp. 342. § (3) bekezdése és 2. § (2) bekezdésének rendelkezése alapján az alperes e körben azt emelte ki, hogy a bíróság nemcsak a fél tényállításaihoz, hanem az általa érvényesített joghoz is kötve van, ezért jogszabálysértő az érvényesített jogtól eltérő jogalapon meghozott keresetnek helyt adó döntés (BH2022. 332.).
- [44] Az elsőfokú eljárásból megismételt érve szerint a cikkben nem szerepel olyan állítás, amely szerint a felperes „támogatta” Bite Zsolt foglalkoztatását, így annak helyreigazítása iránti kérelem a jogalap mellett a ténybeli alapot is nélkülözi. Ezért az elsőfokú ítélet helyreigazításra kötelező rendelkezése sérti az Smtv. 12. §-ában foglaltakat. Idézte a sajtóközlemény szó szerinti tartalmát. Annak alapján a cikkben szereplő állítás nem az, hogy a „TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását”. Ez a szövegrész azt az üzenetet közvetíti, mintha Bite Zsolt a felperes támogatásával kapott volna állást, ami nem része a hírnek. A cikkben egyértelműen az szerepel, hogy amikor az iskola felvette Bite Zsoltot, akkor (tehát azt követően) kapott egy levelet a felperestől, melyben dicsérték őket, hogy milyen befogadó intézmény.
- [45] A cikkben tehát nem azt állította, hogy Bite Zsolt a felperes támogatásával helyezkedett el az iskolában, hanem azt, hogy az iskola utólagosan kapott egy pozitív hangú levelet a felperestől. Erre tekintettel nem felel meg a jogszabálynak az olyan tartalmú helyreigazító közleményre kötelezés, hogy „...cikkünk valótlanul állította, hogy a TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását” mert ilyen állítást a cikk nem tartalmazott, ez a felperes szubjektív értelmezése. Mivel a sajtóperben nem lehetséges a sajtószerv előtti előzetes eljárás során megküldött kérelemtől eltérni és a felperes a cikkben megjelent tényállítás helyreigazítását nem kérte, helyreigazítást sem lehetett volna elrendelni.
- [46] A cikkben nem azt állította, hogy a felperes Bite Zsolt foglalkoztatásával, szakmai vagy emberi kvalitásaival kapcsolatban írt volna támogató levelet, az írás azt tartalmazza, hogy a felperes állítólag az iskola befogadó intézmény mivoltát dicsérte. Így ténybelileg és jogilag is megalapozatlan az ítélet helyreigazításra kötelező rendelkezése, különösen az arra vonatkozó rész, hogy „cikkünk valótlanul állította, hogy (...) a TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását”.
- [47] Az alperes – a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjára hivatkozással – előadta továbbá, hogy a

sajtóközlemény nem a felperesről szólt és önmagában az a mondat, hogy a TASZ állítólagosan küldött egy levelet az iskolának, lényegtelen kérdés, amely önmagában – még esetleges valótlansága esetén – sem alapoz meg helyreigazítást.

- [48] Egyebekben Bite Zsolt felperessel kapcsolatos és számos sajtóorgánumban, hírportálon, televízióban és rádióban megjelent, nyilvános kijelentései fényében – melyek szerint őt a felperes képviseli, és kiáll mellette – annak a ténynek, hogy a felperes az iskolának küldött-e levelet Bite Zsolttal kapcsolatban, nincs érdemi jelentősége, így helyreigazítás alapjául sem szolgálhat.
- [49] Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatában foglaltak szerint a sajtóhelyreigazítás jogintézményének társadalmi rendeltetése nem az, hogy az összkép szempontjából lényegtelen pontatlanságok helyreigazításával korlátozzák a sajtószabadság érvényesülését.
- [50] A fellebbezés eljárási jogi szabálysértést állító része szerint az elsőfokú bíróság jogsértő módon mellőzte az általa szabályszerűen előterjesztett tanúbizonyítási indítványt. A Pp. 275. §-a értelmében alperes bizonyítási indítványa körében a bizonyítani kívánt tényt, valamint a bizonyítási eszközt köteles megjelölni, amelynek eleget tett. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson elhangzottak szerint arra hivatkozással utasította el a tanúbizonyítási indítványát, hogy a jogi képviselője bírói kérdésre sem tudta elmondani, hogy mit fog mondani a meghallgatni kért tanú. Ez arra tekintettel is sérti a Pp. rendelkezéseit, hogy a tanú esetlegesen rendelkezhet olyan bizonyítékokkal, jegyzetekkel, hangfelvétellel, nyilatkozatokkal, további adatokkal, nevekkkel, amely a valóság bizonyítása körében az alperes állítását bizonyította, és az ügy érdemére kihatással lett volna. A tanú nyilatkozhatott volna a forrásáról, amennyiben rendelkezik vagy megszerzi a forrás hozzájárulását nevének közléséhez.
- [51] A jogi képviselő nem konzultálhat az ügy részleteiről a tanúkkal előzetesen, így sem a tanú pontos vallomását, sem a tanú által előadottak valóságát alátámasztó, a tanú rendelkezésére álló egyéb bizonyítékokat nem vizsgálhatja, mert ezzel a tanút akaratlanul is befolyásolná a tanúvallomásban.
- [52] A Pp. 276. § (4) bekezdésében foglalt egyik feltétel sem állt fenn, így az elsőfokú bíróság a tanúbizonyítást jogsértően mellőzte. A Pp. 276. § (5) bekezdése értelmében a bíróság továbbá akkor mellőzheti a bizonyítás elrendelését, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen, ami az adott esetben nem állt fenn, mivel a tanú vallomása a bizonyítási érdekebe tartozó információ bizonyítását szolgálta és arra lett volna alkalmas.
- [53] A Pp. 275. §-ában foglaltaknak eleget tett, a bizonyítási indítvány előterjesztése a Pp. előírásainak megfelelt, az írásbeli ellenkérelme 1. fejezet (2) pontjában is megjelölte, hogy bizonyítani kívánja a cikk keresetben kifogásolt tartalmi részét – vagyis azt, hogy egy szülő arról tájékoztatta az alperes újságíróját, hogy az iskola állítólag levelet kapott a TASZ-tól, ami egyébként a per egyetlen releváns ténykérdése.
- [54] Hangsúlyozta, hogy a sajtószerv – tanúként meghallgatni kért – munkatársának tudomása van a releváns tényekről, bizonyítékokról. A tényfeltáró munka során az újságíró a források, riportalanyok meghallgatása útján szerez tudomást tényekről, adatokról. A tanúvallomás bizonyításra való alkalmasságára vonatkozóan a Pp. értelmében további kötelezettsége nincs. A bizonyítási indítványok megítélése szempontjából a Pp. rendelkezései relevánsak, melyre azonban az elsőfokú ítélet nem tért ki; az ebben a körben az elsőfokú ítéletben hivatkozott Pp. 495. § és Pp. 496. § rendelkezései a perindításra, illetve a perindítást megelőzően a sajtószerv előtti kötelező eljárásra vonatkoznak, így azok irrelevánsak a tanúbizonyítás mellőzésének jogalapja szempontjából.
- [55] Érvelése szerint a BDT2012. 2653. számon megjelent eseti döntésnek nincs jelentősége az

ügy elbírálásánál, mert az abban foglaltak szerint a sajtószerv köteles a valóságot bizonyítani híresztelés esetén is. Ezt nem vitatta, azonban éppen ebben akadályozta meg az elsőfokú bíróság azzal, hogy nem tette lehetővé a tanúbizonyítást. A BDT2012. 2653. egyebekben anyagi jogi rendelkezések körében hozott bírósági határozat, a tanúbizonyítás mellőzése azonban eljárási szabályt sért.

- [56] A BH1990. 468. számú bírósági határozat több okból szintén nem releváns: részben azért, mert az a sajtójogi felelősségről és nem eljárásjogi kérdésekről szól. A bírósági határozat meghozatala óta eltelt 33 évben valamennyi releváns jogszabály megváltozott, az abban hivatkozott egyetlen törvényi rendelkezés sincs már hatályban, és nemcsak a sajtótörvény változott meg, de az elsőfokú bíróság által e körben ismertetett eltérő alkotmánybírósági és bírói gyakorlat is kialakult.
- [57] Előadása szerint valótlan az elsőfokú ítélet [39] bekezdésében szereplő azon megállapítás, hogy „A felperes állításával szemben az alperes nem vitatta-, hogy a sajtószerv a perbeli esetben a megjelent közlése valóságtartalmáról nem kísérelt meg meggyőződni, bár arra módja lett volna, erre nem is utalt.”
- [58] Az Smtv. 6. §-ában foglaltakra figyelemmel jogszerűen tagadta meg a forrás kiadását, különös tekintettel a téma érzékenysége és a kiskorúak érintettségére az ügyben. Ezt jogi képviselője a tárgyaláson részletesen meg is indokolta. A szülők a kiskorú gyermekeik védelme érdekében nem szeretnék vállalni a nevüket, figyelemmel arra, hogy az iskola sokáig nem intézkedett az ügyben és a szülők nem szeretnék a gyermeküket kitenni esetleges megbélyegzésnek.
- [59] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az alperes arra vonatkozó – a felperes által kétségbe nem vont – érvét is, miszerint Bite Zsolt is úgy nyilatkozott, hogy őt a felperes (és más jogvédő szervezetek) képviselik és védik.
- [60] Az alperes jogi képviselője a tárgyaláson nem tett olyan nyilatkozatot, miszerint „A cikk arról a jelenségről szól, hogy a szülők féltek és érelánccal akarták már megakadályozni azt, hogy bejuthasson a pedagógia asszisztens az iskolába, hiszen attól tartottak, hogy majd a jogvédő szervezetek fellépése miatt nem történik semmi a pedagógiai asszisztenssel.” A jogi képviselő a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a szülők tehetetlenek voltak és érelánccal akarták megakadályozni azt, hogy bejuthasson a pedagógiai asszisztens az iskolába, azonban az iskola részéről sokáig nem történt semmilyen érdemi lépés. Az alperes kifogásolta a felperesnek a vasarnap.hu által közölt és jogi képviselője által a tárgyaláson közölt reakciójának jegyzőkönyvezését is.
- [61] Megjegyezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolás részének [1] bekezdése a felperes nyilvántartásban szereplő tevékenységének hosszas és pozitív hangvételi ismertetésével kezdődik, ami az ügy szempontjából irreleváns. A felperesről szóló „dicsimnusz” nem a felperes tényelődásában, hanem az elsőfokú bíróság pártatlan és objektív megállapításai között szerepel, amelynek kritika nélküli átvétele nem erősíti az eljárás elfogulatlanságába vetett hitet.
- [62] Az alperes az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését is támadta. A felperes részleges pervesztessége ellenére az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy a felperes teljes perköltségét miért terhelte a részlegesen pernyertes alperesre.
- [63] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a Media Vivantis Zrt. másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Fellebbezési költségét 36.000 forintban számította fel.
- [64] Alaptalannak tartotta az eljárási szabálysértésre hivatkozást. A kérelemhez kötöttség elve azt

jelenti, hogy a bíróság – erre vonatkozó jogszabályi alapú felhatalmazás nélkül – sem a jogállítás, sem a tényállás vonatkozásában nem bővítheti a felek előadását. Az azonban, hogy az érvényesített joggal összefüggésben az alkotmányos értelmezési tartományt irányadónak tekintse és alkalmazza, joga és kötelessége is az Alaptörvény 28. *cikke* alapján, attól függetlenül, hogy arra hivatkoztak-e a felek vagy sem. Az alperes egyébként számos perbeli nyilatkozatával hivatkozott a sajtószabadság és véleménynyilvánítási jog gyakorlásához fűződő érdekre, annak alapjául, hogy miért volt jogosult a kifogásolt tartalmat megjelentetni. Az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor a hivatkozott alapjoggyakorlással összefüggésben levezette az alkotmányos szempontokat, követelményeket.

- [65] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése során figyelmeztette az alperest a bizonyítási teherre és a Pp. sajtóperekre vonatkozó speciális bizonyítási szabályaira, a bizonyítási indítvány előterjesztésének módjára.
- [66] Az alperes bizonyítási indítványa nem felelt meg a Pp. 275. § rendelkezéseinek, a nyilatkozata elsősorban arról szólt, hogy a kifogásolt mondat nem is szerepel a cikkben, ezért a bizonyítási indítvány nem volt értelmezhető. Az alperes bírói pervezetésre tekintettel tett nyilatkozata továbbra sem volt teljes a tekintetben, hogy a meghallgatni kívánt tanú milyen konkrét információval rendelkezik, amely alkalmas a cikk állításainak igazolására, így az indítvány nem terjedt ki arra, hogy a Pp. 498. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján mennyiben és melyik tényállítás bizonyítására alkalmas. Egy levél elküldésével kapcsolatban kizárólag a levél küldője, illetve annak címzettje tud érdemi és közvetlen bizonyítékkal szolgálni, más csupán közvetetten értesülhet ilyesmiről, ezért nem alkalmas sem a szülő, még kevésbé az újságíró saját állításainak bizonyítására.
- [67] Felperesként a helyreigazítási kérelemben egyértelműen megjelölte, hogy mely tényállítás valótlan. A bizonyítási teher azonban az alperesen nyugszik. A sajtónak már a közlemény nyilvánosságra hozatala előtt tudnia kell bizonyítani valamennyi tényállítását. Ez felel meg ugyanis a hiteles tájékoztatás követelményének. Ebből következően a helyreigazítás közzététele is csak abban az esetben tagadható meg, ha a Pp. 495. § (2) bekezdés *c)* pontja szerint a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható. Nem a per során kell felkutatni a lehetséges bizonyítékokat. Az alperes nem igazolta, hogy bizonyítási indítványa a cáfolatra alkalmas, ezért az annak helyt adó rendelkezés sértette volna a soron kívüli eljárásra vonatkozó kötelezettséget, mert a tárgyalást szükségképpen el kellett volna halasztani. Ennélfogva az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 500. § (1) bekezdésének rendelkezését.
- [68] A felperes a másodfokú eljárásban is alaptalannak tartotta a bizonyítás lefolytatását és a tényállás kiegészítését, tekintettel arra, hogy nem az alperes által bizonyítani kívánt tényt kell bizonyítani. A forrásvédelmi hivatkozás a sajtószerv „kockázatává” emeli, hogy mely információt milyen forrásoktól fogad el hitelesként. Joga van tehát titokban tartani a forrását, azonban az ezzel járó bizonyítási nehézséget, és annak eredménytelenségéből fakadó jogkövetkezményeket a sajtószerv viseli.
- [69] Az alperes megváltoztatásra irányuló jogorvoslati kérelme vonatkozásában azt emelte ki, hogy a fellebbezés nem tartalmaz a Pp. 371. § (1) bekezdés *b)* pontjának megfelelő részletes indokolást, mert nem vezeti le, hogy mely tényállásból milyen eltérő jogi álláspontra kellene a másodfokú bíróságnak helyezkednie. A tényállás nem indokolja, hogy a bíróság megváltoztassa az ítéletet, mivel az alperes nem bizonyította tényállításának valóságát.
- [70] A foglalkoztatás támogatása történhet előzetesen és utólag is, a helyreigazítási, valamint a kereseti kérelemből is egyértelmű azonban, hogy soha nem küldött levelet az iskolának. Ebből következően az sem állítható, hogy dicsérte az iskolát annak befogadó hozzáállása miatt, azaz támogatólag lépett volna fel Bite Zsolt foglalkoztatását illetően. Másodlagos, hogy a cikk

állítását szó szerinti vagy tartalmi összefoglalással fogalmazza meg a helyreigazításra vonatkozó igényében. Az „amiben dicsérték őket, hogy milyen befogadó intézmény” közlés tartalmilag azonos jelentésű a „foglalkoztatást támogatja” kijelentéssel, hiszen mindez a Bite Zsolt felvételével – azaz foglalkoztatásával – összefüggésben jelent meg.

- [71] A levél küldésének állításával a sajtóközlemény aktív magatartást tulajdonít a felperesnek, mindezt olyan szövegkörnyezetben, amely tovább erősíti ennek az egyébként valótlan állításnak a Bite Zsoltot támogató tartalmú üzenetét. A pernek nem tárgya, de felperesként egyebekben elhatárolódott Bite Zsoltnak az általa nyújtott védelemmel, támogatással kapcsolatos nyilatkozatától.
- [72] Alaptalannak tartotta az alperes perköltségre vonatkozó kifogását is, kiemelve, hogy a bírói gyakorlat szerint a sajtó-helyreigazítási igény alapossága esetén a teljes pernyertesség megállapítható, függetlenül a valóság közlésére vonatkozó döntés eredményességétől.
- [73] A fellebbezés alapos.
- [74] Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a keresetet a valóság közlése vonatkozásában elutasító rendelkezése. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Az elbírálás a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján, tárgyaláson kívül történt.
- [75] Az alperes jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítéletet eljárásjogi és anyagi jogi szempontból is vitatta.
- [76] Eljárásjogi jogszabálysértésként egyrészt azt állította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (3) bekezdésébe és a 2. § (2) bekezdésébe ütköző módon ítéletében olyan alkotmánybíróági határozatokra is hivatkozott, amelyekre a felek egyike sem, továbbá annak ellenére, hogy a felek nem vitatták, hogy a helyreigazítani kért mondat állítás és nem értékítélet, az elsőfokú bíróság határozatában hosszasan ismertette az Alkotmánybíróóság gyakorlatát, valamint a sajtószabadság és az alapjogok kapcsolatát. Ezzel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felek által előterjesztett kérelmeken és jognyilatkozatokon túlterjeszkedett, az érvényesített jogtól eltérő jogalapon meghozott, keresetnek helyt adó döntés ezért jogszabálysértő.
- [77] Eljárási szabálysértésként állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 275. § (1) bekezdésében, valamint a 276. § (4) és (5) bekezdésében írtakat megsértve nem adott helyt a tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványának.
- [78] Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (1) bekezdése és 381. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes által állított szabálysértések megvalósultak-e, ha igen, azok az eljárás lényeges szabályainak megsértését jelentik-e, azok az ügy érdemi eldöntésére kihatottak-e, azok orvoslása a másodfokú eljárásban lehetséges vagy észszerű-e vagy szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése.
- [79] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felek által előterjesztett kérelmeken és jognyilatkozatokon nem terjeszkedett túl, a Pp. 342. § (3) bekezdését és 2. § (2) bekezdésének rendelkezését nem sértette meg.
- [80] Amennyiben a sajtó-helyreigazítási perben vizsgálendő közlemény közügyet tárgyal, nem mellőzhető a jogvita alapjogi szemléletű vizsgálata. Ennek során érdek-összemérést kell végezni a vonatkozásban, hogy a felperes személyiségi joga [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:1. § (3) bekezdés], vagy a szólásszabadság, a szabad véleménynyilvánításhoz való alapjog élvez-e elsőbbséget.
- [81] A bíróságok alkotmányos kötelezettsége, hogy a perbelihez hasonló ügyekben a

sajtószabadság korlátozására irányadó alkotmányos szempontok és az azokat kibontó AB határozatok figyelembevételével járnak el, ennek során figyelemmel kell lenni a releváns alkotmányossági szempontokra {3/2015. (II. 2.) AB határozat Indokolás [20]}. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően, az alapjogi szempontok szem előtt tartásával hozta meg ítéletét, amivel eljárási szabályt nem sértett, a felek kérelmein, jognyilatkozatain nem terjeszkedett túl.

- [82] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak a jelen ügyre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kellett lenni arra is, hogy „(a) 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat a korábbi alkotmánybíróági gyakorlatra [13/2014. (IV.18.) AB határozat] támaszkodva kialakított teszt szerint – amennyiben közügyekben való megszólalásról, közérdekű kérdésben kifejtett álláspotról van szó - második lépésként a bíróságnak azt kell eldöntenie, hogy a közlés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e. A közlés jogi minősítése (tényállítás- vagy értékítélet-jellege) nem a felek erre vonatkozó előadásától függ. Ezért annak sincs jelentősége, hogy ezt az egyik vagy másik fél állítja, vagy ezt a minőséget nem vonja kétségbe. A bíróságnak kell vizsgálnia azt, hogy a kifogásolt kijelentés – az elhangzott szöveg tartalmát és összefüggéseit tekintve – az átlagos ismeretekkel rendelkező olvasónak tényeket közvetít, vagy értékelést, véleményt fogalmaz-e meg. Ez a kiindulási alapja annak, hogy sajtó-helyreigazítás elrendelésének az Smtv. 12. § (1) bekezdésében meghatározott feltétele fennáll-e, a médiatartalomban az igény érvényesítője vonatkozásában valótlan tényt állítottak-e. Az elsőfokú bíróság ítéletében ezt az alapjogi értékelést végezte el, ami nem azonosítható a fellebbező által megjelölt eljárási szabályok megsértésével.
- [83] A hatályon kívül helyezésnek további feltétele, hogy a másodfokú eljárásban az eljárási szabálysértés orvoslása nem lehetséges, vagy nem észszerű. A tanú meghallgatásának jogszabálysértő elmaradása az adott esetben a másodfokú eljárásban is pótolható lett volna, erre vonatkozóan, a megváltoztatást célzó fellebbezési kérelmében az alperes maga is tett indítványt. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének emiatt sem volt helye.
- [84] A tanúbizonyítás lefolytatását ugyanakkor a másodfokú bíróság az alperes anyagi jogi felülbírálatra irányuló kérelmében foglaltak alapján kialakított, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontja folytán szükségtelennek ítélte.
- [85] Az alperes az anyagi jogi felülbírálat keretében – jogorvoslati kérelmének tartalma alapján – azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábrla a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonjon le, a megállapított tényeket másként minősítse [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont]. Az alperes – a felperes hivatkozásával szemben – a fellebbezésének az anyagi jogi jogszabálysértést kifejtő részében megjelölte, hogy mely tényállásból milyen eltérő jogi következtetés levonását kéri a másodfokú bíróságtól.
- [86] Ebben a vonatkozásban a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltak alapján – a kereseti kérelemben és az ellenkérelemben előadottakkal egyezően – azt kellett vizsgálni, hogy a sajtóközlemény a felperes vonatkozásában mit állít, a felperes ehhez képest milyen tartalmú helyreigazítás közzétételére kéri kötelezni az alperest, az előbbi két elem összevetése alapján a közzétett és a közzétetni kért szöveg jelentéstartalma azonos-e. Abban a kérdésben kellett tehát állást foglalni, hogy a kért helyreigazítás elrendelésével a valótlanak állított tartalom korrigálására kerül-e sor.
- [87] A sajtó-helyreigazítási perben a bíróságnak azt kell megítélnie, hogy a médiatartalom-szolgáltató az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítást jogosan tagadta-e meg. Ebből a szempontból kiemelkedő jelentősége van a helyreigazítási kérelem tartalmának, hiszen azon alapulnak az alperes megfontolásai a helyreigazításról. Ehhez képest a perben a keresetben megjelöltektől függ az alperes bizonyítási kötelezettsége is.
- [88] Az elsőfokú bíróság a perben az előzetes helyreigazítási kérelem, illetve az ezzel egyező

tartalmú kereseti kérelem keretei között vizsgálhatta azt, hogy a sajtószerv a perbeli médiatartalomban valótlan tényt állított-e. Valótlan tény állításaként mindkét kérelem konkrétan a levél küldését és Bite Zsolt foglalkoztatásának támogatását jelölte meg. A közzétenni kért helyreigazító közlemény további része pedig arra mutat rá, hogy a felperes álláspontja szerint mi a valóság. A bíróság vizsgálódásának kereteit tehát ezek adták meg.

- [89] A cikk felperes által kifogásolt közlése az, hogy „Az egyik szülő arról is informálta portálunkat, hogy állítólag az iskola, amikor felvette Bite Zsoltot, mint pedagógiai asszisztentst, kapott egy levelet a TASZ-tól, amiben dicsérték őket, hogy milyen befogadó intézmény”. Ehhez képest a felperes az alperest a keresetében az alábbi tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni: „cikkünk valótlanul állította, hogy a Bite Zsoltot foglalkoztató iskola levelet kapott a TASZ-tól. Ezzel összefüggésben valótlanul állította cikkünk azt is, hogy a TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását”. Kérte továbbá a valóság közzétételét.
- [90] A sajtóközlemény keresettel érintett állításának lényege az, hogy a felperes Bite Zsolt pedagógiai asszisztensként való felvételét követően levelet küldött az iskolának, amelyben dicsérte az oktatási intézményt, hogy mennyire befogadó. A közlés átlagos tájékozottsággal rendelkező olvasó felé közvetített jelentéstartalma szempontjából jelentősége van a levélküldés időpontjának, az alapul szolgáló eseménynek (Bite Zsolt iskolába való felvételének) és a levél tartalmának is.
- [91] A felperes az előzetes kérelmével egyező keresetében meghatározott helyreigazítás szövegében a kifogásolt mondatot leegyszerűsítette és két részre bontotta. Valótlan állításként egyrészt azt kifogásolta, hogy az iskola levelet kapott tőle, másrészt – ezzel összefüggésben – azt, hogy a TASZ támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását. A kifogásolt közlés állítása ugyanakkor a megküldött levél tartalmát illetően nem az, hogy a felperes támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását, hanem az, hogy megdicsérte az intézményt, hogy milyen befogadó. A cikk a bevezetőjében azt közli, hogy a szülők vélekedése szerint „az iskola megijedt a Bite mögött álló emberi jogi szervezetektől, akikre többször is hivatkozott, hogy mögötte állnak, említve a Helsinki Bizottságot, az Amnesty Internationalt és a TASZ-t”. Közli azt is, hogy Bite később egy videóban helyesbített, hogy még nem ügyfele ezeknek a szervezeteknek. Az írás utal Bite Zsolt saját – több videóban is megtett – kijelentésére, amely szerint a Helsinki Bizottság és a TASZ is kiáll mellette.
- [92] A felperes ezeket a kijelentéseket helyreigazítási kérelme tárgyává nem tette, a kifogásolt kijelentés tartalma azonban ezekkel együttesen, szövegösszefüggésében értelmezve sem az, hogy a felperes – bármely időpontban – levelet küldött az iskolának és támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását. A közzétetni kért szöveg, elrugaskodva az írás tényleges állításaitól, a levél küldését és a foglalkoztatás támogatását is az általánosság szintjére emeli, ezzel olyan tartalmat kifogásolva, amelyet az írás nem közvetít.
- [93] A valóság körében a felperes keresetében azt kérte közölni, hogy a Bite Zsoltot alkalmazó iskolának soha nem küldött levelet és semmilyen formában nem támogatta Bite Zsolt foglalkoztatást. Az elsőfokú bíróság a keresetet ebben a részében – a felperes érvelésével ellentétben – nem azért utasította el, mert az az elrendelt helyreigazításhoz képest többletinformációt nem hordoz, hanem azért, mert a felperes – a bizonyítási érdeke ellenére – nem bizonyította, hogy az iskolának soha nem írt levelet. Az elsőfokú ítéletnek a keresetet ebben a részében elutasító rendelkezése egyebekben, fellebbezés hiányában, jogerőre emelkedett.
- [94] Mivel a sajtóközlemény kifogásolt közlése szövegösszefüggésében vizsgálva sem tartalmaz olyan tényállítást, miszerint a felperes támogatta Bite Zsolt foglalkoztatását, e körben helyreigazítás elrendelésének nincs helye. A felperes nem bizonyította, hogy az iskolának

soha nem küldött levelet, csupán annak közzététele ugyanakkor, hogy az alperes valótlanul állította, miszerint a felperes levelet küldött az iskolának, a sajtóközlemény mondanivalója szempontjából olyan lényegtelen körülmény, közömbös részlet, amely helyreigazítás alapjául nem szolgálhat.

- [95] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [96] A fellebbezés eredményes, az alperes az első- és másodfokú eljárásban is pernyertes. A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülés lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az alperes a másodfokú eljárásban költségigényt ugyan előterjesztett, de költségeit jogszabályi rendelkezésre utalással sem számította fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla nem ítelt meg fellebbezési eljárási költséget a javára. Az elsőfokú eljárásban az alperes ugyan utalt az Ükr. 3. §-ra, a meg nem határozható pertárgyértékű ügyben az Ükr. 3. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a munkaórák számát nem jelölte meg, így elsőfokú perköltséget a másodfokú bíróság szintén nem állapított meg részére.
- [97] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *c)* pontja, 42. § (1) bekezdés *a)* pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint összegű kereseti és 48.000 forint összegű fellebbezési illeték a felperes személyes illetékmentessége [Itv. 5. § (1) bekezdés *d)* pont] folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2023. szeptember 14.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró